

det er dog i hvert Fald givet, at det er sikrere overfor de Ængstelser, der i saa Henseende true, at bevare Grundlovsbestemmelsen.

Den højtærede Konseilspræsident sagde, at Forandring af den nuværende Valgmaade i Enmandskredse jo kun kunde ske ved Valgloven. Ja, men vil den højtærede Konseilspræsident da sige mig, hvorfor have vi saa overhovedet Grundlovsbestemmelser? Det tror jeg, man har, fordi der skal være visse Regler, som ikke kunne ændres saa let, som man ændrer almindelige Love. Almindelige Love kunne ændres, uden at de have været forelagte Folketingsvælgerne ved et Valg, det kunne Grundlovsbestemmelser ikke, de kræve, før de kunne ændres, Forelæggelse for Vælgerne, og vi tro, at det er vigtigt i denne sikre Stilling at bevare netop Reglerne om, hvorledes Folketinget skal være sammensat.

Den højtærede Konseilspræsident sagde, at hvad vi fremførte fra vor Side, imponerede ham ikke. Nu, det ere vi jo vant til, men det er altsaa ikke blot Udtalelser fra vor Side, der ikke imponere den højtærede Konseilspræsident, thi ved første Behandling fremkom der fra ærede Medlemmer af Regeringspartiet en Række Udtalelser, som pegede just paa det samme, som vi pege paa i Dag. Folketingsmanden for Bræstrupkredsen (Laust Jensen) gjorde opmærksom paa, at „hvis man vedtager en Grundlovsændring“ — det findes i Folketingstidenden Sp. 2502 — „der lader den privilegerede Valgret til Landstinget ligge urørt, og det vil i Virkeligheden sige at lade den blive i Grundloven, som den er, saa forekommer det mig logisk rigtigt og ogsaa sikrest, at man simpelthen lader Spørgsmaalet om Valgmaaden til Folketinget blive i Grundloven“. Det er dette, vi anbefale ved vort Ændringsforslag. Det ærede Medlem tilføjer, hvad der viser, hvilken Vægt han lægger paa dette Spørgsmaal: „Jeg ønsker derfor for dette Punkts Vedkommende at forbeholde mig min frie Stilling, altsaa med andre Ord, jeg ønsker i Virkeligheden paa dette Omraade at bibeholde den nuværende § 32 uforandret“.

Det ærede Medlem for Mors (Markvorsen) sagde: „Naar sidste Punktum i den foreslaaede § 32 udelades, kan jeg ikke se, at det er en Fordel, jeg er nærmest tilbøjelig til at antage det modsatte.“ Men allerstærkest kom dog Betænelighederne frem i den Tale, der holdtes af det ærede Medlem for Hurupkredsen (Kierkegaard). Det ærede Medlem udtalte, at „for det

første frygter jeg for, at Forholdstalsvalgmaaden, — og det er jo den, der er Højres Krav, og som maaske ogsaa godkendes fra anden Side — skal blive os paatvungen, forinden det endnu er lykkedes at komme til en Ordning af Landstingets Sammensætning.“ Saa gaar det ærede Medlem ind paa den Tanke, at Folketingets Medvirkning jo ogsaa maa kræves dertil ved en Ændring af Valgloven. „Men“, fortsætter det ærede Medlem, „hvem borger os for, at Venstre altid i Fremtiden har Overvægten i dette Ting? Den Valgkredsordning, som vi ogsaa behandle i Øjeblikket, peger ikke netop i den Retning. Og saa kan det ske, at en Overrumpling kan finde Sted — Overrumplinger ere jo ikke ukendte her i Tinget —, og før man aner det, staar man her med Smerten, ja med mere end det, jeg synes, vi da ogsaa ville staa her med Skammen over, at vi ikke havde passet paa i Tide.“

Naar de Udtalelser, der fremsættes fra vor Side, ikke imponere den højtærede Konseilspræsident, saa synes jeg dog i alt Fald, han skulde lægge Mærke til disse Røster, der lyde indenfor hans eget Parti, selv om han, der er en saa stor Mand, ikke heller vil lade sig imponere af dem.

Hvis der saa var en Grund til at fjerne denne Grundlovsbestemmelse, ja, saa kunde man forstaa det; men det forekommer mig, at der ikke kan angives nogen som helst anden Grund end denne ene, at det nuværende Folketingsflertal i Fjor paa et Tidspunkt, da det ikke var Flertal, nemlig mellem den 19. Marts 1910 og den Dag, tredie Behandling fandt Sted, af Hensyn til Ønsket om at faa Højre med i en Overenskomst, strøg denne Bestemmelse. Men denne Begrundelse eksisterer ikke mere, thi nu ere de sikre paa at faa deres Forslag med denne Bestemmelse gennemført her i Tinget med stort Flertal og faa det over i det andet Ting; det vare de ikke sikre paa i Fjor, og derfor gjorde de det. Der findes altsaa ingen anden Begrundelse end den, at man paa et vist Tidspunkt af taktiske Grunde har gjort noget, og saa vil man ikke gaa bort fra det, skønt man inde fra selve Partiet siger, det er betænkeligt.

Det ærede Medlem (Slebsager), som er Ordfører, sagde, at der heller ikke i den nuværende Grundlov har været nogen Bestemmelse om direkte Valg. Han siger, det er Forudsætningen for hele Grundlovens Ordning. Ja, det er rigtigt; Forudsætningen om de direkte Valg har eksisteret fra